

գրութեան՝ ինչպէս լեզուի մէջ. հեղինակը նե-
րանձնացումը կը փնտռէ, մտայլը, գերեզմանա-
կանը, և մասնաւոր անհունը. ամէն բանի մէջ
կը տեսնայ զայն. սեւեռում մը՝ որ ծիծաղե-
լիութեան կը յանգի: Հեղինակին ոճը՝ անյար-
մար է իր նիւթին. ուղեւորութիւն մը՝ քարեր-
զական խոր մելամաղձութեամբ բացատրուած .
Գլազի գզտաներուն կը նմանի. — այս մարդուն,
ինչպէս ծանօթ է հայ պատմութենէն, այնչափ
մեծ զգեստներ հագցուցին, որ չկրցաւ զէնքերը
գտնել անոնց մէջ: «Ներաշխարհ» ընթերցման
կը հրապուրէ, իր տրամադրութեանց տիրու-
թեամբ, բացատրութեանց թարմութեամբ, և
զաղափարներու անհամեմատելիութեանց զա-
ւեշտովը: Անտարակոյտ ինզար տաղանդ մ'է,
հազուադէպ մը բնութիւն մը այն լեզուին՝ զոր կը
խօսին են ու բնութիւնը լուութեան մէջ. բայց
անշուշտ յանցանք մ'է, խորհրդաւորը արտա-
դրելու համար, ամէն միջոց բարի նկատել. նոր
գրականութիւն ընելու ձգտումը, մենամտու-
թիւնը փաստերը եղած են հեղինակին: Գեղա-
րուեստագէտը մտածումներու թուին միայն ուշ
պիտի չդնէ, այլ անոնց որակին. այս ընտրու-
թիւնն է որ ճաշակ կ'անուանուի: «Ներաշ-
խարհ» ը, պէտք է ըսել, ոչինչը չէ... քառոսն է:

*

Ա. Վ. Սիրունեան հրատարակած է, ի Պօ-
լիս, չորս Աւետարաններու աշխարհաբար թարգ-
մանութիւնը:

Այսպիսի ձեռնարկ մը ի՞նչ եղանակաւ պէտք
է կատարուի՝ համապատասխանող ըլլալու հա-
մար ժողովրդեան բաղձանքներուն և լրացուցիչ
անոր հոգեկան կարօտութեանց: Կը պահանջուի
նախ հետգրի կատարելաւ տիրապետումն և խղճա-
միտ բնատարմութիւն՝ որ այդ յատկութիւններ
պիտի ծառայեցնէ իրենց նպատակին: Բայց քա-
նի որ յաճախ ավետարանի մթութիւնը բառերու
մէջ չեն, այլ նոյն իսկ իրերուն, և շատ բան
առեղծուած պիտի մնայ՝ եթէ հնախօսութիւնը
չհասնի օգնութեան, ինքնին կը հետելի՝ թէ նոյն
իսկ թարգմանութիւնը ամբողջացնելու համար
անհրաժեշտ է տալ ընթերցողին ծանօթութիւն-
ներ Պաղեստինի աշխարհագրութեան, սովորու-
թեանց, բարուց, լեզուի վրայ: Վերջապէս օգ-
տակար է գրաբար բնագիրն եւս հրատարակել
միասին՝ ընթերցողին ճշմարիտ աղբիւրը ցոյց
տալու և զինքը սրբազան բնագրին հետ ըն-
դեւացնելու նպատակաւ:

Արդ Ա. Վ. Սիրունեանի թարգմանութիւնը
ուրիշ բան չէ՝ բայց եթէ ամբողջական իրագոր-
ծումը այս ծրագրին:

Աւետարանի ընթերցողը՝ լեզուական որոշ ըմ-
բռնումէ մը յետոյ պիտի գտնէ նաեւ գիտնա-
կանօրէն գրուած լուծումը այն տարակոյտնե-
րուն, լուսաբանումը այն մթութեանց՝ զոր յա-
ռաջ կը բերեն ժամանակի և տեղւոյ այնքան
տարանջատ հեռաւորութիւնը: Գործը նուիրելալ
է Հայ կաթողիկէից այժմեան Պատրիարքին,
Գեորգ Պօղոս ԺԿ Սապպաղեանի:

ԶՐԱՆԱԽՈՐՆԵՐԸ

Մըրրիկներու մութ կեդրոն,
Ովկիանոսին վրայ նետուած,
Ամպերու պէս, ուր թաքչի
կայծակնազէն մի աստուած,
Չբահաւորներ կը թըլին
Դաւաղութեան սնեակներ,
Գերեզմաններ՝ որ շըրջին
Միջնադարեան զրդեակներ
Ալիքներու զագաթին.
Կըռուի վրաններ՝ ծովուն վրայ,
Բանակ հագուած մէկ զըրահ.
Եղեռնալի կըզգիներ՝
Պարիսպներով մետաղեայ.
Գիւղակներ են՝ զանգատանց
Հետ միասին թափառուն.
Ովասիսներ՝ որոնցմէ
Անցած կը թուի մերկ աշուն.
Մեծ քաղաքի բեկորներ՝
Ջըրհեղեղէ մը պատուած.
Երկաթածոյլ բանտեր են
Միայնութեան մէջ ալեաց.
Դրժոխք՝ մարդու ձեռակերտ,
Ժողով դահիճ տարրերու.
Սատանայի խորհուրդներ՝
Եկած զոհեր փընտռելու:
Փառք, նախատինք մարդկութեան.
Գործ՝ մըտաւոր իր ուժին,
Գործ՝ իր սըրտի չարութեան.
Ազգերն ողջոյն ձօնեցին
Մահուն՝ չըքնաղ մեքենայ,
Որ աւելի հեշտութեամբ
Իր ծաղիկներն հընձէ նա:
Ահա ընծայն նոր Դարուց,
Վըսեմ հեզմանն յոյսերուն,
Որով նախնիք երգեցին
Ապագայ մի լաւագոյն: —
Կը յառաջէ, բարձրանայ
Մարդը, ինչպէս բոց մ'անշէջ.
Երջանկագոյն չէ՝ հիմայ,
Այլ աւելի երագ, մեծ,
Ինչպէս Բարույն՝ չարին մէջ:

Չրահաւորներն են վերայ
 Բազկէ՛ շինուած, ո՛չ մտքէն.
 Անոնց կողքին՝ բիւր աչքբր
 Ինչպէս հընոց կը ծըխեն.
 Մինարէզարդ մըզկիթներ՝
 Չոր դեռ Գիշեր կը պատէ.
 Աճմէտ, վալիտէ,
 Այա Սոփիայներ՝
 Չուլուած պողպատէ ...

Հ. Կ. Տ. ՍԱՀԱԿԵԱՆ



ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ



Նորածին թերթեր. — Ազգագրական հանդէս. —
 Մուրճ. — Ատրպետի մոր գիրքը. — Աբշակ
 Աբայանմի « Սամաստը » .

Այս պահուս, երբ դարազուի մ'իր ցաւազին
 երկունքին մէջն է, երկու բանի կ'ոգկաս՝ իրենց
 ծագուն նպաստաւոր եղանակը կը վայելեն .

Հրապարակախօսութիւն, Երգծանք.
 Մին՝ Աերն է, որ կը լուսաւորէ, կը խարա-
 զանէ, կ'ուղղէ, կը խանդավառէ, կը հանէ ժո-
 ղովորքը Ազգային ընդ առաջ. միւսն՝ Ատե-
 լութիւնը, որ կուտի դաշտը կ'իջնայ գինուած...
 ժպիտով. Քալանթարի Մյակին կը միանան ու
 գեղորութեան այս շրջանին, Չուկը, (տիկ-
 ֆալանթար), Նոր խօսքեր, կովկասի առաւօտ,
 կովկասի կէսոր, կովկասի երկիրը: Մափրիչ,
 խաղարայա նոյն խարազանիչ դերը կը շարու-
 նակեն՝ զբօսալի ձեւի մը տակ, որ ահնշտ լա-
 ազոյն է քան կուտակցական պայթարներու
 այն ձեւը, որով հրապարակագիրներէն ոմանք,
 իրենց գաղափարներուն հետ, տմարդութեան օ-
 ըինակը կու տան ժողովրդեան:

Ազգագրական ընկերութիւնը վերակազմուած
 է և սկսած գործունէութեան՝ ընդարձակագոյն
 կանոնադրութեամբք. հայ վանականներու ըն-
 կերակցութիւն մ'իր գոյութիւնը կ'ապահովէ,
 հայ գիտուններու խումբ մ'իր յաջողութիւնը:
 Ընկերութիւնը, որուն գործիքը պիտի ըլլայ Ազ-
 ցաբանական հանդէսը, սահմանած է ճառախօսու-
 թիւնքին, ընթերցումներ, գիտական արշաւանք-
 ներ, նախօտական պեղումներ: Գանձի ու պահ-
 պանէ կ'ոգկասի և Հայաստանի հնութիւնները.
 — ահա տակի իր նպատակը: Երուանդ լա-
 յայեանց, խմբագիրը, պեղումներ կատարած է ի
 Նոր Պայէզիտ, Աբեղեան հայ քրականութեան
 պիտի ընծայէ ժողովրդական դիցապատմութիւ-
 նը: Ազգագրական հանդէսի ժՎ և ժՎ թուերը,
 կը խօստանան, իրենց ճոխ և հետաքրքիր բու-

վանդակութեամբ, այն յաջողութիւնը՝ զոր ա-
 մէն հայ սիրտ կը մաղթէ իրեն:

(Յօդուածներն են ժՎ գրքի մէջ. Մ. Աբեղեա-
 նի Հայ ժողովրդական վէպը, Ե. Լալայեանի
 Մասնայ ծախ, նոր Բայէզիտի բարբառով. Գ.
 ՔՏ. Նժդեհեանի Այալիկիտ բանաւոր գրականու-
 թիւն. Գ. Լեւոնեանի Հայ աշուղներ. Սամուէ-
 լեանի Հայ ընտանեկան պայտաւունկը. Կ. կոս-
 տանեանի Պոռոց և Տոնայր. Լալայեանի վայոց
 ճոր ազգագրութիւն. Ե. Լալայեանի Նոր-խա-
 յագետի գաւառ, բնագրութիւն. Ե. Լալայեանի
 Նախիչեւանի ոստիկանական շրջան. Ի. Յա-
 րութիւնեանի Մակար եպիսկոպոս Բարխուդա-
 րեան. — այս հատորին կ'ընկերեն 14 պատկեր-
 ներ որոնցմէ՝ գիտական կարեւորութիւն ունին
 Նախիչեւանում գտնուած հնագիտական իրեր
 և Երածուական գործիքներ:

Յօդուածներն են ժՎ հատորի մէջ. Ե. Լա-
 յայեանի Նոր Բայազետի գաւառ, Մ. Աբեղեա-
 նի Հայ ժողովրդական վէպը, Ե. Լալայեանի
 խոստում Չայ, խոսրով քաղաւոր, Գաղմու-
 րատ-Շահ. Կ. կոստանեանի Գուշիք վարդապետ
 Աւաւայ որդի. Ե. Լալայեանի վայոց ճոր, Խ.
 Սամուէլեանի Հայ ընտանեկան պայտաւունկը,
 Բ. Խալաթեանի Մատենախօսութիւն, Հայ ազ-
 գագրութիւնը, Ազգագրական ընկերութեան կա-
 նոնադրութիւն, կարա-Մոնթապ:

Պատկերներն են ժՎ հատորի մէջ. Նոր պայտ-
 գիտի դամբաններ, կենդնը վայոց ճորում):



Ազգագրական Հանդէսին հետ յիշատակու-
 թեան արժանի է, իրբե պատկանող նոյն մաս-
 նագիտութեան, Արչակ Արչակեանի Մայմատը:
 Հատորը գովելի է գիտական ծրագրովն ու
 խնամուած գործադրութեամբը: Չարգարուած է
 նաեւ աշխարհագրական քարտէսով մ:

(Բովանդակութիւն. Սարմատի տեղագրու-
 րիւնը, Հայաբնակ գիշերը, Հայ ընկիւնների
 բիրը: Մարգարեանական տեղեկութիւններ. Հայն-
 րի ընկալարաններ, Ընտանեկան սովորութիւն-
 ներ, Հաւատք, բանաւոր քրականներ, Խոյի
 և Սարմատի վիճակագրական ցուցակ):



Մուրճի է թիւը (Յուլիոս) կը պարունակէ թա-
 արեբգութիւն մը՝ Լեւոն Մանուէլեանէ, երբք ա-
 րարուածով. « Աբեղեւանք ». տեսարան է
 կ'ոգկասի մէջ, և քննութեան առարկայ՝ դերա-
 սանութեան հակոյններու և ամուսնացողներու
 կամքին վրայ գործադրուած բնութիւնը ծնող-
 ներու կողմէ: Հաճելի կերպով երգում է նոյն
 բանաստեղծէ՝ բնութեան միթիթարիչ ոյքը. (Ն-
 թէ յոճնեցիք կեանքի մէջ) և նախկին « սե-
 րունդներն » ու վերջնական պարտութիւնը՝ յաղ-
 թական նուագածութեամբ յառաջող գաղափար-
 ներէ:

Պ. Ն. Մառ՝ Անոյ Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ
 մէջ վրացերէն խառ (պատկեր) բառը գտնելով
 եզրակացուցած է թէ հոն կը բնակէին քաղկե-